

Appel iværksat den 29. november 2013 af Villeroy & Boch Austria GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i de forenede sager T-373/10, T-374/10, T-382/10 og T-402/10, Villeroy & Boch Austria GmbH m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-626/13 P)

(2014/C 39/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Villeroy & Boch Austria GmbH (ved Rechtsanwältin A. Reidlinger og J. Weichbrodt)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom (Fjerde Afdeling) afsagt den 16. september 2013 i de forenede sager T-373/10, T-374/10, T-382/10 og T-402/10 ophæves, i det omfang den frifinder Europa-Kommissionen, og for så vidt den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært ophæves delvist artikel 1 i Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010, der indgår i den appellerede dom, for så vidt den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 2 i Kommissionens anfægtede afgørelse af 23. juni 2010, i passende omfang.
- Mere subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på fornyet prøvelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Med det første anbringende har sagsøgeren anført, at Rettens vurderinger med hensyn til en angivelig ulovlig handling i Østrig er retligt fejlagtige. Retten har baseret sin dom på konstateringer og begrundelser, der ikke tidligere har været genstand for Kommissionens anfægtede afgørelse eller klagepunkterne. Samtidig hermed er sagsøgerens relevante argumenter blevet forbigået eller gengivet forkert.
- 2) Med det andet anbringende anfægtes den retlige sammenfatning af flere forhold, der ikke er forbundet hverken faktisk eller retligt, til en angiveligt enkelt, sammensat og vedvarende overtrædelse (single, complex and continuous infringement), der efter sagsøgerens opfattelse allerede på grund af den manglende komplementaritet af de forhold,

der er vurderet under ét, retligt set ikke burde have fundet sted. Således som det er anvendt i det foreliggende tilfælde, tilsidesætter det retlige begreb vedrørende en »single, complex and continuous infringement« grundsaetningen om retten til en retfaerdig rettergang.

- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgeren anført, at Retten har foretaget et fejlagtigt og saakaldt »light review«, hvorved Retten ikke har varetaget sin prøvelsesopgave i tilstrækkeligt omfang og dermed tilsidesat den fællesskabsretligt sikrede adgang til at anlægge sag.
- 4) Endelig anføres det med det fjerde anbringende, at den stadfaestede bøde endvidere er uforholdsmæssigt stor. Under hensyntagen til, at fastlæggelsen af visse belastende faktiske forhold allerede er blevet ophævet ved dommen, og til at disse på grund af en retligt fejlagtig begrundelse bør ophæves i endnu videre omfang, kan en uændret bøde som fastsat af Retten svarende til den lovmæssigt fastsatte maksimumstraf på højst 10 % af koncernens omsætning, ikke være forholdsmæssig og dermed ikke lovlig. Da de fleste af de faktiske forhold, der er anført for at begrunde overtrædelsen, ikke forelå, kan det ikke lægges til grund — henset til den åbenbare mangel på beviser og årsagsforbindelse, samt til manglende tilregnelighed i forhold til appellanten — at der er blevet begået en enkelt, sammensat og vedvarende overtrædelse i en periode på ti år for så vidt angår tre grupper af varer i seks forskellige lande, men højst, at der er begået lokale overtrædelser, der på ingen måde kan begrunde omfanget af den pålagte straf. Den foreliggende sag udgør langt fra et alvorligt tilfælde eller et meget alvorligt tilfælde, hvilket Retten har undladt at tage hensyn til, hvorved denne i høj grad har tilsidesat de vurderingskriterier, som den burde have fortolket.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2. december 2013 — straffesag mod Miguel M.

(Sag C-627/13)

(2014/C 39/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Tiltalt i straffesagen

Miguel M.

Præjudicielt spørgsmål

Er lægemidler som defineret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler⁽¹⁾, der indholder registrerede stoffer, altid undtaget fra anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 273/2004⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 111/2005⁽³⁾ i medfør af artikel 2, litra a), i disse forordninger, eller er det kun tilfældet, når lægemidlerne er sammensat på en sådan måde, at de registrerede stoffer ikke let kan benyttes eller udskilles ved hjælp af let anvendelige eller økonomisk fordelagtige midler?

⁽¹⁾ EFT L 311, s. 67.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11.2.2004 om narkotikaprækursorer (EUT L 47, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 111/2005 af 22.12.2004 om regler for overvågning af handel med narkotikaprækursorer mellem Fællesskabet og tredjelande (EUT 2005 L 22, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 2. december 2013 — Jean-Bernard Lafont mod Autorité des marchés financiers

(Sag C-628/13)

(2014/C 39/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jean-Bernard Lafonta

Sagsøgt: Autorité des marchés financiers

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug)⁽¹⁾ og artikel 1, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation⁽²⁾ fortolkes således, at kun viden, hvorom det med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed kan fastslås, at dens potentielle indvirkning på kurserne på de pågældende finansielle instrumenter går i en

bestemt retning, når den offentliggøres, kan udgøre tilstrækkelig specifik viden i henhold til disse bestemmelser?

⁽¹⁾ EFT L 96, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 339, s. 70.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 4. december 2013 — SC ALKA CO SRL mod Autoritatea Națională a Vămilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța og Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București

(Sag C-635/13)

(2014/C 39/21)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC ALKA CO SRL

Sagsøgte: Autoritatea Națională a Vămilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța og Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal rå frø af grøntsagsgræskar i skal, der skal behandles termisk og mekanisk med henblik på anvendelse som menneskeføde (i form af fødevarer som snacks), tariferes i position 1207 — underposition 1207999710 — eller i position 1209 — underposition 1209919010 — i den kombinerede nomenklatur?
- 2) Skal rå frø af grøntsagsgræskar i skal, der skal behandles termisk og mekanisk med henblik på anvendelse som menneskeføde (i form af fødevarer som snacks), på baggrund af de forklarende bestemmelser til den kombinerede nomenklatur tariferes i position 1207 — underposition 1207999710 — eller i position 1209 — underposition 1209919010?
- 3) I tilfælde af modstrid mellem toldtarifieringen i den fælles toldtarif og den toldtarifiering, som udledes af de forklarende bestemmelser, med hensyn til samme vare (rå frø af grøntsagsgræskar i skal), hvilken af de nævnte toldtarifieringer finder da anvendelse i sagen?